

תת"ע 7957/05/18 - המאשימה מדינת ישראל נגד הילה אביקזר-פלד

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7957-05-18 מדינת ישראל נ' אביקזר-פלד
בפני כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמת הילה אביקזר-פלד

נימוקי הכרעת הדין

בתאריך 17.06.18 זיכיתי את הנאשמת מהעבירה המיוחסת לה בכתב האישום. להלן נימוקי הכרעת הדין:

כללי

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום בגין עבירה של אי ציות לתמרור 302 (עצור) בכך שביום 30.07.17 בשעה 16:00 נהג הנאשמת ברכב מסוג סובארו ובצומת הרחובות הרצל והשחרור פנתה ימינה מבלי לעצור את רכבה לפני קו עצירה - עבירה לפי תקנה 22(א) ו-64(ד) לתקנות התעבורה.

2. לטענת הנאשמת היא עצרה את רכבה ולתמיכה בגרסתה הציגה סרטון ממצלמת דרך שהייתה מותקנת ברכב.

ראיות הצדדים

עדות השוטר רושם הדו"ח

3. השוטר מר משה סנדומיר אשר ערך את הדו"ח ת/1 רשם בנסיבות המקרה כדלקמן: "בזמן שישבתי בניידת אור ירוק 878 ברח' הרצל הבחנתי ברכב הנ"ל מגיע מרחוב השחרור מאט אך לא עוצר לפני קו העצירה הנמצא בצומת ופונה ימינה לכיוון רחוב הרצל...".

בחקירתו הנגדית התבקש השוטר להתייחס לסרטון נ/1 אותו צילמה הנאשמת מתוך רכבה, ובו ניתן להבחין ברכב עוצר עמוד 1

לפני הכניסה לצומת, ובהמשך פונה ימינה לרח' הרצל, והשיב: "אכן רואים שעצרת אך אני לא יודע אם זה האירוע או לא. בדרך כלל כשיש שתי מכוניות כשרכב אחד עוצר, אני לא רושם דוח. במקרה הזה, זה לא המקרה. אם היה רכב לפניו אני לא רושם. היא בכל מקרה עוצרת אחריו. בסרטון רואים שיש רכב לפניו ואם זה היה המקרה, בכל מקרה לא הייתי רושם דוח. כי היא חייבת לעצור אחריו. על מה אני ארשום לה דוח?" (עמ' 5 ש' 20-23 לפרוטוקול). לשאלה אם זה המיקום הספיציפי בו בוצעה העבירה השיב: "אני מאשר שזה המקום ואני מאשר גם שלא עצרתי אותה כשהייתי בצד ימין אלא נסעתי אחריה עם הניידת והוריתי לה לעצור כמו שרואים בסרטון אבל יש פה הרבה זמן. אני צריך לסמן לה לעצור " (עמ' 5 ש' 25-27 לפרוטוקול). העד התבקש להתייחס לעובדה שמבחינים בניידת עוצרת ליד רכבה של הנאשמת, והשיב: "לא יודע. צריך לראות אם זו הניידת הזאת. איזה מספר על הניידת? הניידת הספציפית הזאת היא ניידת "אור ירוק". יש לה מספר צהוב. היא לא רכב משטרה" (עמ' 5 ש' 32-33 לפרוטוקול).

עדות הנאשמת

4. הנאשמת העידה כי עצרה עצירה מוחלטת טרם כניסתה לצומת, והגישה סרטון נ/1 ממצלמת דרך המותקנת ברכבה, בו ניתן להבחין בעצירת הרכב טרם הפנייה ימינה והכניסה לצומת. בעדותה ציינה הנאשמת ש: "הסרטון צולם שניות לפני שקיבלתי את הדוח. הוא צולם במצלמה מתוך הרכב שהיא מצלמת גם את פנים הרכב ואת חוץ הרכב. לשאלה מדוע התאריך שונה, כי אני לא יודעת איך לעדכן את התאריך שם, וזה פשוט רץ. לא היו לי עוד אירועים נוספים שבהם עצר אותי שוטר וזה האירוע היחיד. הסתכלתי על הסרטון פעם ראשונה ברגע שהגעתי הביתה, ותוך מס' ימים העברתי את זה למפנ"א בבקשה לביטול הדוח...עצרתי בעצור וזה גם מתאים למה שרואים בסרטון וגם אמרתי לשוטר שעצרתי ב"עצור". הוא פשוט לא רשם את זה" (עמ' 7 ש' 2-10 לפרוטוקול - ההדגשות שלי ג.ק.).

בחקירתה הנגדית לשאלה מדוע לא עדכנה את התאריך המופיע בסרטון, השיבה: "אני לא יודעת אם אפשר לתקן או לעדכן את התאריך" (עמ' 7 ש' 14 לפרוטוקול). הנאשמת העידה כי היא לא ביצעה שום שינויים או עריכה לסרטון. הנאשמת אישרה, כי השוטר שהעיד בבית המשפט הוא השוטר מיום האירוע, ולשאלה האם נרשמו לה דוחות נוספים בעברה, השיבה: "לא. אין לי דוחות קודמים בכלל. גם רואים שהבן שלי באותו גיל כך שלא יכול להיות שצולם בשנת 2013 שאז הוא היה בן 12" (עמ' 7 ש' 32-33 לפרוטוקול).

דין והכרעה

5. עדותה של הנאשמת עשתה עלי רושם אמין, ולא מצאתי בה כל סתירות מהותיות. הנאשמת עמדה על גרסתה שנתמכה בסרטון מצלמת הדרך שהייתה מותקנת ברכבה, בו ניתן להבחין שהיא אכן עצרה את רכבה טרם כניסתה לצומת.

6. אמנם תאריך הסרטון אינו תואם את מועד האירוע (2013 במקום 2017), אך אני מקבל את הסברה של

הנאשמת, לפיו היא אינה יודעת כיצד לעדכן את התאריך ולא ערכה כל שינוי בסרטון. בהקשר זה, ניתן להבחין בסרטון בבנה של הנאשמת אשר העיד בבית המשפט, וברור מהסרטון שלא מדובר בילד בן 10 (אילו אכן מדובר היה בסרטון משנת 2013).

7. גרסתה של הנאשמת אף נתמכת בעדותו של בנה כפיר אביקזר אשר העיד: **"אני בן 15.5 בכיתה ט'. הנאשמת היא אימא שלי. אני בבית משפט. אני יודע שבביהמ"ש צריך להגיד את האמת. זה ברור. אני יודע למה אני כאן כי נתנו לאימא דוח שלא בצדק. אני ישבתי לידה מקדימה. נתנו לה דוח על זה שהיא לא עצרה ב"עצור", אבל אני אומר שהיא עצרה. השוטר שהיה באולם ביהמ"ש. זה היה השנה ולא אירע בשנת 2013. אם אני לא טועה, זה היה בשנת 2018. היה נראה לי שזה בסתיו" (עמ' 8 ש' 2-5 לפרוטוקול - ההדגשות שלי ג.ק).**

אמנם הבן העיד, כי מדובר באירוע משנת 2018, ורק לאחר שהנאשמת תיקנה אותו, אישר את דבריה בכל הנוגע למועד האירוע, אך אין בכך כדי להחליש את גרסת הנאשמת. בסרטון ניתן להבחין בעד יושב בתוך הרכב במהלך הנהיגה ובהמשך ניתן להבחין בחלקה הקדמי ימני של ניידת אשר נעצרת משמאל לרכב הנאשמת.

8. בנוסף, גרסת הנאשמת נתמכה בחלקים נרחבים גם בעדותו של השוטר, אשר אישר כי מדובר בצומת המדובר ובכיווני הנסיעה המפורטים בדו"ח.

9. אמנם השוטר טען שלא היה רושם לנאשמת דו"ח אם הייתה עוצרת את רכבה כפי שניתן להבחין בסרטון, אך אין להעדיף את עדותו של השוטר על פני עדותה של הנאשמת, אשר כאמור נתמכה באותו סרטון.

10. בנוסף, מצפיה בסרטון ניתן ללמוד שמדובר בעצירה "רגעית", ובהחלט ייתכן שהשוטר לא שם ליבו לכך, וסבר שמדובר בנסיעה איטית כפי שציין בדו"ח.

11. במכלול הנסיבות אני מעדיף את גרסת הנאשמת ובנה אשר נתמכו בסרטון הדרך, על פני גרסתו של השוטר.

לאור כל האמור לעיל, קבעתי שהמאשימה לא הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לספק סביר, ובהתאם החלטתי לזכות את הנאשמת מהעבירה שיוחסה לה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

המזכירות תעביר עותק מנימוקי הכרעת הדין לצדדים.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ח, 16 יולי 2018, במעמד הצדדים